

C SURGÓ ÉS V IDEKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkesztő:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Ha felépül az új gimnázium, mi történ- jék a régivel?

Tegyük fel, hogy az állam által adandó építkezési összegnek 70.000 frtra történt felemelése megmozdítja a fentartó-testületet, még az idén hozzáfognak az építkezésekhez s a jövő évben már egy impozáns gimnáziumi épület díszíti városunkat, azaz hogy a kertek alját. Ezen esetben felmerül a kérdés: mi történjék a régi gimnáziummal? Lehet-e értékesíteni és pedig úgy, hogy a még szükséges s költsön által fedezendő, építkezési és berendezési összeg törlesztéses kamatját fedezze?

A múlt számunkban ígértük, hogy megpróbáljuk az értékesítésnek oly módját kimutatni, melyvel legalább is 20.000 frt költsön letörleszthető. Megmondjuk azonban előre, hogy nem dicsekszünk azzal, hogy számításunk az utolsó krajczárig beváll. Sokkal loikusabbak vagyunk s az épület méreteit sem ismerjük annyira, hogy ezt arrogálhatnánk magunknak. Lehet, hogy itt-amott kifogás fér hozzá; lehet, hogy mások helyesebb eszmékkel rendelkeznek s jobban tudnak számítani. Mi csak azt akarjuk, hogy bizonyos körülmények el ne kerüljék a fentartó-testület figyelmét. Szándékunk a legtisztább; éppen

azért minden félre magyarázást előre elutasítunk magunktól.

A hatalmas és kiválóan erős, százados épület értékesíthető lesz, a gimnáziummal és konvikttal kapcsolatos bentlakás céljaira; — ha t. i. a fentartó-testület elvileg nem tesz kifogást az internatusi nevelés ellen.

A híres kalvinista tanintézetek, majd mind össze vannak kötve bentlakással. A debreczeni, s-pataki, nagyenyedi coetusok voltak lakóhelyei majd nem kivétel nélkül a mai kalvinista intelligenciának. Volt ebben a coetusi életben sok jó és szép; de volt sok rossz is. A barátság és a testvériség a legmagasabb fokig kifejtettek itt. A szabadság, a laza és hiányos rendszabályok miatt, túlságosan is virágzott, azt lehet mondani szabadossággá fajult. Az együtt lakó diákok megsztottak maguk között mindent: közös volt minden megtehető az utolsó falat kenyérig; minden elszívható, az utolsó dohánylevél csutkájaig. Közös volt a jókedv; közös volt a nyomoruság is. Ámde éppen ezen körülmények magukban hordozták sok bajnak a csirait. A coetusok kártyabarlangokká váltak; heverés, tunyaság tanyáivó lettek. Ablakaik alatt hallható volt néha édesen csengő világi

dall, vagy ihletett egyházi ének; de többször hallatszott az elhagyatott neveltlenség trágár kifejezése, otromba éleze.

Hát ilyen internatus ne csináljon a fentartó-testület, csináljon azonban modern internatus; külön hallószobákkal, tanulószobákkal és a legszigorubb felügyelettel. Ugy tudjuk a mostani kultusz miniszternek kedvencz eszméje az internatus; annak is kedvében jár. Tekintve a mostani deák szállásokat, egy ilyen bentlakás, a kevésbbé gazdag, de azért gyermekökért áldozni tudó és akaró szülék gyermekeire nézve igen szükséges. Most a diákok részint tanároknál, részint más privát házaknál vannak elhelyezve. A tanároknál kétség kívül van jó felügyelet; csak a szekundák szabályozását ne eredményezze a deák tartás. Privát házaknál meg, mint-hogy sok a diák, kiesiny a város, meg-esik, hogy kevésbbé egészséges és kisebb szobákba sok diákot is összezsufolnak; s a szállások mégis igen drágák, a szállásadók igen megfizettetik magokat. Egy helyesen szervezett internatus e bajokon jórészt segítene.

Tervezetünk szerint 50 bentlakóra, esetleg többre is be lehetne rendezni a régi épületet. És pedig 3 tanuló-szo-

T á r c z a.

A tarogató.

Irta: Dr. VÉGA.
(Folytatás.)

Forgatja nézi, nő csudálata,
E gyilkos eszköz hogy be mint jüta
S midőn a nyíl ablakra néze rá;
Ez volt az út — Makár így gondola.

Orvtámadás — egyéb nem is lehet
S vizsgálni kezdte most a nyílhegyet,
De ámulása még nagyobb leve;
A nyíl nem árthat — nincsen érzhegye!

Már nem tudá a nyíl hogy mit jelent,
Midőn megláta egy kis pergament,
Mit gondos kéz vigyázva tett bele
A könnyü vesző tompa végibe.

Egy kis levél hullott a láb alá;
Makár sietve végig olvasá,
Nem egyszer, tizszer átfutotta már,
De benne mindig újra jót talál.

A kis levél Makárhoz így beszél:
A kis csererdő déli szögletén,
Hol áll magánosan egy kő kereszt —
Jafél ott vár epedve tégedet. . . .

Már utba volt a hős a hely felé,
Midőn sötét sejtelve meglepé:
E kis levél gonosz esel is lehet,
Mely lépre csalva törben fogja meg.

Néhány hivat magához vette hát,
Övébe töltve dugta pisztolyát
S a harsonát a szegről véve le,
Vállára dobta: ott lesz jó helye.

Igy indul el kísérve társitúl
S a kis csapatra néma éj borul,
Mely elfödé a távozók nyomát —
Egymást is csak alig hogy láthaták. . . .

A cser mögött, a kő kereszt alatt
Egymás után nézd kik suhantanak?!
A néma kéz int csak hívó jelet —
A csendet egy hang s szó se törte meg.

Az éj sötéte még sűrűbb leve
A csillagokra felleg szálla le,
Mely elborítva pisia fényüket,
Már küldi hírnökét — a hős szelet.

Majd megzudult a felleg bős szava,
Erdő, mező belé visszhangozta,
Villámra új villám csapott alá,
A gyenge szem kiállni sem tudá.

A perczig tartó villanás alatt
A fához dülve látszik egy alak;
Védőn szemére tartja két kezét
S ha villan: kémelelőn tekinte szét.

Most újra villant; most im láthatod,
A fához dülve hogy Sladin van ott;
Körötte tiz-husz martalóc lapit
Felajzva tartja mind az ijait. . . .

Tudván Jafélnak titkos szándokát,
Midőn ez indul, már csak arra várt,
De közbejött Ali s a nép dühe:
Nem volt egyéb — előlük megszöke.

Am volt előre gondja arra is,
Hogy értesitse bérlett embereit
És most a cserben készített tanyát,
Gaz szándokát hogy szőjje ott tovább.

Kikémelelő Makár hogy hol lakik,
Megnézte jól szobája ablakát,
Azután nyilat s ijját vevé elé —
Hegyére ennek a levéltevé.

Csak arra várt, hogy jönne alkalom:
Nyilat belőni egyik ablakon.
S a gaz hiába im nem vára ott:
Maga Makár nyitá az ablakot.

A nyíl repült a biztos cél felé
S a várt hatást bizonynyal megtevé,
Eljő Makár fogadni merne rá,
Nincs oly erő, mi visszatartaná. . . .

Most társihoz sietve visszatért,
Elfoglalá — mit megjelölt — a tért;
A tör kivette, készen áll a lép,
Megfogja rajt, ha bárki rája lép.

bával, melyek mind északi, illetve keleti vagy nyugoti világitást nyernének. Kettő lenne az emeleten: a mostani IV. oszt. terme 17, a természetrajziszertár 16 tanulóra, összesen = 33; egy lenne földszint, a könyvtár 17 tanulóra berendezve. Emyien mindegyik teremben kényelmesen tanulhatnának és dolgozhatnának.

Hálószobák a következőleg lennének elrendezve: a mostani III. osztályban 10 ágy, a mostani I. osztályban 12 ágy, egyesített VII. o. és tanári szobában 11 ágy, az emeleten. A mostani V. osztályban 7 ágy, a mostani levéltárban 7 ágy, a mostani görögpótlóteremben 3 ágy, a földszinten, összesen 50 ágy. Fenmarad még a felügyelő-tanár és szolgálak lakásánál a mostani fizikai terem, a III. o. terme az emeleten, a VIII., VI. o. az ifjúsági könyvtár és a mostani szolgálakás a földszint.

Kellően berendezett és jól szervezett s szigorú felügyelettel ellátott internatusban örömet fizet a szülő teljes ellátásért, mondjuk: 150 frtot.

Ebből a konviktus díja jelenleg 50 frt; mondjuk a jövőben 60 frt lesz. Reggeli: tej és kifli 20 frt. Mosás 10 frt. Marad tisztán a lakásra 60 frt. Ez 50-szer véve 3000 frt. Ennyit hozna a bentlakás.

Vegyük most erre a kiadásokat. Fűtés 500 frt. Világitás 200 frt. Szolgálak fizetése 300 frt. A felügyelő-tanárnak a szép lakáson kívül 200 frt. Összesen 1200 frt.

Marad tiszta haszon 1800 frt, mely összeg körülbelül 27 000 frt 7 % -os kamatának felel meg.

Tegyük 7000 frtra az átalakítási és berendezési költségeket, megkapjuk a 20 000 frtot, melyet említettünk, hogy az internatus maga képes lesz fedezni.

De tegyük fel, hogy nem kell internatus a fentartó-testületnek: akkor is szépen lehet a város közepén levő épületet értékesíteni. Kellő átalakítás-

sal szívesen bérbe veszi a kinestár csendőr-laktanyának és pénzügyőri-laktanyának. Sőt, mivel a járásbíró-ság kibővítése is szükségessé vált s így az adóhivatalnak valószínűleg más helyet kell keresni, — adóhivatali helyiségeknek is kiválóan alkalmas lenne.

Ezeknek a dolgoknak csak utána kell járni, azt hisszük mindegyik megszereshető lesz s az ó épület így is szép jövedelmet biztosít.

H i r e k.

— **Tóth Lajos** fiatal zongora művész az „Éjjel és Nappal“ ballett szerzője a husvéti ünnepeket városunkban töltötte. A művész ismerősei körében bemutatta új ballet-jének több részletét, melyek nagy tetszésben részesültek. Tóth Lajos erősen dolgozik, hogy magyaros jellegű balletjével mielőbb elkészüljön s még az év folyamán bemutat-hassa az operához.

— **Jankovich László** gróf lengyeltóti volt főszolgabíró Zalamegye főispánjává való kinevezése most már teljesen biztos s a kinevezés közlése csak napok kérdése. Jankovich lemondásával megüresedett főszolgabírói állásra a mint értesülünk legtöbb kilitása van Bóné Kálmán csurgói szolgabírónak Bóné Kálmán a vármegyei hivatalnokok egyik legszorgalmasabb tagja, a ki csaknem 15 év óta áll megyei szolgálatban. Azt hisszük, hogy a vármegye közönsége méltányolni fogja a derék szolgabíró buzgó odaadó hossz-szas működését s a választásoknál egyhangu bizalmával méltatja eddigi kifogástalan hivatalnokoskodását.

— **Casinoestélyek** rendező bizottsága a f. hó 11-ére tervezett estélyt egy héttel későbbre halasztotta azon okból, mert a közbejött husvét szünidő miatt a tervezett programot nem vihette keresztül. A legközelebbi (V-ik) casinoestélyt e szerint f. hó 18-án fog megtartani és pedig érdekes programmal melyből előre is elárulhatunk annyit, hogy lesz zene, ének és szavaltat.

— **Az új aljárásbíró.** Dr. Dereky Pál újonnan kinevezett aljárásbíró a bpesti törvényeszk elnöke április 8-án mentette fel eddigi állásától s így dr. Dereky már a hó folyamán elfoglalja új hivatalát.

— **Műkedvelői előadás.** A próbák már rohamosan haladnak előre. A szereplők betanítását kitünő alakításokkal Győri Lajos

rendező ur fáradhatlan szorgalommal vezeti, így tehát nemsokra gyönyörködhetünk Szigligethynek nagyhatású „Sarga csikójában.“

— **A milleniumi fák.** Városunk képviselőtestülete április 8-án tartott gyűlésen foglalkozott a milleniumi fák ültetésével. A képviselőtestület határozata következő: Április 12-én d. u. 4 órákor a György-téri parkban ünnepélyt rendez, melyre a helybeli hatóságok, intézetek, társulatok, Alsók Sarkad községek külön meghívón s a nagyközönség meghívatik. A jelzett órában a park nagy „elypsisében“ 6 drb hársfa és 1 drb. nagylevelű tölgy ünnepélyesen beültetetik. A 6 drb. hársat Haám Ferenc főerdész ur, a tölgyet pedig Gyurkovics Lajos kepezdei kertész ur ajándékozták. A faültetést megelőzőleg a tanító képzőintézet növendékei a Himnust, az ültetés után pedig a polgári dalkör a Szózatot fogja énekelni. Az ünnepi szónoklat megtartására Andorka Gyula városi képviselő kéretett fel. E helyen is felkérjük városunk közönségét s az egyes egyesületeket, hogy a hazafias ünnepély emelése céljából minél számosabban jelenjenek meg.

— **Park gyűlés.** A György-téri parkirozó bizottság április hó 8-án gyűlést tartott, melyen megállapították az idei munkálatok tervezete. E helyen felhívjuk azokat, a kik az azelőtt 3 évvel kibocsájtott aláírási íven a park javára bizonyos évi összeget felajánlottak, de fizetési kötelezettségüknek máig sem tettek eleget, hogy az adomány összeget mielőbb szíveskedjenek Mátray Gyula urnak átadni. Ujabbán Neuhausz Benze ur volt szíves a park fásításához 2 frtot adományozni, mely összeget Andorka Gyula elnök urhoz juttattuk.

— **Az új kórház parkirozása.** Dr. Mayerhofer Lajos községi orvos Gyurkovics Lajos ur felügyelete mellett a ragály kórház udvarát izléssel és csinnal parkiroztatja. A parkirozáshoz szükséges fákat és cserjéket Haám Ferenc főerdész u bocsájtotta a város rendelkezésére. Mindenesetre örvenletes jelenség, hogy városunkban a fásítás iránti érzék a közönség minden rétegében erős mértékben ki van fejlődve. Legközelebb a mint halljuk a ref. templom környékét fogják parkirozni, e célból már a templom északoldalt elcsufító bozótokat ki is irtották s az egész templomot kerítéssel látták el.

— **Az 1897. évi országgyűlési képviselő választók névjegyzéke.** Figyelmeztetjük lapunk olvasó közönségét, hogy az 1897. évi választók névjegyzékébe csak az esetre fognak felvétetni, ha mult évi adóju-

Csak jönne már! Hol késik ily soká?
Talán a cselt előre megtudá?
De nem! Nem tudja senki terveit,
Makár bizonynyal semmit sem gyanít.

És várt . . . de kezd türelme fogyni el,
Midőn a villám fényugárt lövel
S a fényben jól kivette sas szeme:
A kő kereszt felé őt árny jöve.

„Itt vannak — sugja — most vigyázzatok,
A szív helyén legyen tinálatok,
Kit czélba vettél, hogy találd is el,
Mert kétszer löni képes nem leszel.“

Zúg-búg a szél, süvölt a fák között,
A melyek törzse úgy sirt, úgy nyögött:
Oly rémes éj . . . Sladin remeg, vaczog --
Tán érezé: nem érhet több napot! . . .

Egy gyors süvöltés s rá egy jaj jöve,
Jól czélozott a martalóc szeme,
Makár egy társa holtan hull alá —
Szívét a nyíl közepén átfurá.

Ez volt a jel: a martalócszereg,
Körülfogá a meglepetteket
S még rántni kardot sem tudott a kéz,
Erős hurokkal mindet megköték.

„Derék! valóban ez derék dolog,
Ezekkel itt, a mint elbántatok!“
Igy szólt Sladin dicsérve társait
S vidám kaczag hagyá el ajkait.

„Elő Makár! Jövel, hadd lássalak,
Mutasd elő szépséges arcodat.
Jafél, a szultán lánya kell neked?
Nagyot kívánsz! — Alább nem engeded?!“

„Nézd mily galádul bánt a sors veled!
De játékat javítani meglehet:
Ne félj — meglátod még a szép leányt,
De majd csak én fogom karolni át!“

„Hazudsz galád, pokolnak fajzata!“
Kinján Makár föl igyen jajdula
És megfeszítve minden izmait —
Széttépte karja vastag hurkait.

Kirántja gyorsan fényes pisztolyát
„Jutalmad im!“ hörögve így kiált
S szíven találva földre hull Sladin
Egy szó se fért ki ennek ajkain.

Még fogva tart mindent a rémület
Bilincsbe verve minden egy kezét,
Midőn futó lépteknek hangja kél
És megjelent a fák között Jafél

Látván Sladint holtként heverni ott,
Mindent megért, mindent legott tudott
S a térer szöke áll Makár elé,
A hőst kezével védve elfödé.

„El innen! Félre gyáva söpredék!
Feledted-e mit mond a rendelés?!
Hogy ennek itt meghalni nem szabad,
Hüvelybe hát a gyilkos kardokat!“

A kard, a tör hüvelybe visszazállt,
De ekkor egy rabló előre állt
— E martalóczhad közt vezér lehet —
Szavát Jafélhoz igyen kezdte meg.

„Sultán leánya néked engedünk,
De fogjaink s te is jer most velünk
Mert tudjuk ám — mit nyer jutalmul az,
Ki elfogá ezen nemes vadat.

Engedni kell — Jafél belátta ezt
S Makár felé vet biztató szemet.
„Előre hát!“ kiált s a kis csapat
A cser mögött némán tovább halad.

Gyors szárnyakon futott a hír tova,
Hogy megkerült a bűvös harsona.
Ezreknek ajka hallod mit beszél?
„Áldás nevedre őh dicső Jafél!“

Látnád a sultánt — hej! de más leve
Magasra vetve ing kevély feje:
Arczán, szemén szokatlan tűz lobog —
Tán, mint a mécs, végsőt pislant nagyot.

„Mit adjak néked kincsem — mond Jafél
Jutalmat én e hősi tettetédér —
Kivánni nem tudsz tőlem oly sokat,
Örömmel én hogy meg ne adjam azt!“

„Sulejman, hős atyám! im halld tehát
Az én szívemnek titkos óhaját:

kat f. hó 15-éig kifizetik. A ki ezt a határidőt elmulasztja, az jövő évben szávozati jogát nem gyakorolhatja.

— **A kaposvári iparos ifjuság önképző-köre** által föntartott teli rajztanfolyam hallgatói a ké-zített rajzokból a belvárosi elemi isk. emeleti termeiben ma rajzkiállítást rendez.

— **Öngyilkos hivatalnok.** Mayer Ignác csurgói kereskedő fia Mayer Sándor Győrben alkalmazott táviró- és postatiszt a napokban öngyilkosságot követett el. Az öngyilkos fiu családját távirati uton értesítették a szerencsetlenségről.

— **Husvétí vásár.** A csurgói országos vásár kitűnően sikerült. Már régen volt ilyen népes vásárunk. Főleg a ló képezte a legkeresettebb cikket. Az olasz lókereskedők nagymennyiségű lovat vásároltak össze.

— **Ut hengerelő.** A Schlick gyár által készített ut hengerelőgép a napokban érkezett meg s már legközelebb a berzencei törvényhatósági uton ki is próbálják a hatalmas gépet; mely 50 m.-mázsáig fokozható súlyával fogja utainkat egyengetni.

— **Végre megnyiták sertésvásáraink.** Az alispánnál járt küldöttsej eljárásának mégis volt haszna s a vásártalimat feloldották a zár alul. Városunk képviselő-testülete mindenestre nagy köszönettel tartozik Maar Gyula alispán urnak, a ki igérete szerint ezen tengeri kigyóvá nőtt ügyet oly gyorsan intézte el.

— **Zsebmetszők.** A nagyvárosi sokadalomban halászó zsebtolvajok most már hozzáuk is eljutottak. A husvétí vásár alkalmával 2 zsebtolvajlás is történt. 2 urinótól loptak el kisebb összeggel bélelt erszényt. Az egyik erszényben 2 drb. arany gyűrű is volt. A tetteseket persze nem sikerült felfedezni.

— **Magyar Osztály-Sorsjáték.** II. osztályú sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása napoként, de legkésőbb május 2-ig eszközöltetik. A sorsjegyek megújítása a sorsjegyeken jelzett elárúítóknál eszközöltetik és pedig a sorsjegy visszaszolgáltatása és a megújítási díj: 1 egész sorsjegyet 20 frt, 1 fél 10 frt, 1 tízed 2 frt és 1 huszad 1 frt befizetésével. Teljes sorsjegyeket (mind a három osztályra érvényes sorsjegyeket) nem kell megújítani és a III. osztály huzásán minden további intézkedés nélkül résztvesznek. Hogy a sorsjegytulajdonosoknak épen a megújítási határnap lejáratkor (május 2) való óriási tolongása elkerültessek, ajánlatosnak mutatkozik, miszerint mindenki igyekezzék a III. osztályú sorsjegyeknek minél előbb birtokába jutni.

C s a r n o k.

Bethania.

Egyszerűség háza, békesség tanyája,
Benne a szeretet égi fényes lángja,
Mégváltó othona.

Titkon dobog, de hön az én szívem —
Az elfogottért: add őt énnekem?!"

Sulejman görcsösen szívére kap,
Vonási arcán eltorzultanak:
„Hát még te is!” suttogja s hátra dült
S a gyenge testből lelke elröpült.

VII.

A dob perege szól, a kürt recseg,
Hadrendben áll a nagy török sereg;
Most indul ép . . . kibontja zászlaját,
Hogy rontsa le Szigetnek kőfalát.

Kitárva áll a sultán sátora,
Nyílt ajtaján a szem beláthata:
Ott ült Sulejmán bársony pamlagon,
Körötte kört az udvar népe von.

Nem tudta még a hirt a hadsereg,
Hogy hős urát enyészet szállta meg
S midőn előtte rendben elvonul:
„Légy üdvözölve — szóla — óh nagy ur!”

Már égi utján messze járt az éj,
Midőn Sziget felül nagy lárna kél:
A győztes had sietve jött haza —
Sziget ledőlt — — ki védte meghala.

De haj! a győzelemből gyász leve:
Elterjedett a sultán holt hire,
Reszketve hallgaták az öröket,
A kik beszéltek: holta mint esett.

Ide tért pihenni, enyhületet lelni,
Kis időre a sok bánatmalat feledni
S talált oltalomra.

A ház három tagja: Mária és Mártha
Lázár testvérükkel oly szívesen látta
Ugy szerették őtet.

Isteni megváltó beszélgetett nekik,
— Óh! jól esik a szó, hogy ha a szív vérzik, —
Vigasztalá őket.

„Ne félj kicsi hajlék s annak áldott népe,
Hogy ha fáj szívetek, nézzetek az égre,
Letekint rátok.

A mennyben is leszen rátok gondom nékem,
Atyám szent jobbjától visszatér a lelkem
Gyakran ti hozzátok.

Szorgalmas vagy Mártha, fáradzol értem,
Hogy a mítek csak van, ide adhasd nekem:
Te pedig Mária

A jobb részt választád bátyáddal Lázárral,
Mindhármótok léssen örök boldogsággal
Tölem jutalmazva.”

Jöttek ezután az öökgyászu napok,
Elítélték Jezust a zsidó főpapok
S a töviskoszorút

Durván tették fájó, vérző homlokára
S keresztre feszíték erre nem sokára
És az ég beborult.

De ő feltámadott és felment az égbe
Golgothának hegyét már csak onnan nézte
Itt maradt a nyája.

Bethania népe nem látta itt többé,
Mennyben székel Jezus immár mindörökké,
Onnan nézett rája.

Nyoma sincsen most már a békes kis háznak,
Helyén vidám szöcské, madarak tanyáznak,
Elhallgatott a táj...

Lakóinak teste régen porrá váltott
De lelkük Jezushoz fel az égbe szállott
S ott a szív már nem fáj.

Halász Margit.

Az utolsó husvét.

Sötét, komor éj volt. S a titkozatos
csendesség, a sejtelmes némaság közepette
megjelent az igazságos, a büntető istennek
gyilkoló anyyala. Leszállott a boszúállás
Eryunise Egiptom földre és megölte a hit-
etlen pogányok minden elsőszülöttét. Meg-
gyilkolá őket, hogy a zsidókat súlyos, átkos
szolgaságukból kiszabadítsa. És valóban:
Izrael felemelkedett, megújodott, hatalmas-
sá vált.

„Urunk szemére álom szálla rá,
De nyugton nem pihenhetett soká,
Mert fölriadt, segély után kiált,
Majd hallhatánk könyörögni szózatát.”

„Menj innen el! Engedd megérem azt,
Mi még e föld ölen talán maraszt:
Sziget ledőlt falát hadd lássam én
S védői testét szerteszórt kövén.”

„Ne jöjj idebb! Menj! . . . félek, rettegek,
Hé emberek! . . . Elő . . . segítetek!”
„S midőn berontánk jaj mit lát szemünk,
Elvész eszünk, még most is reszketünk!”

„Urunk előtt egy fényes angyal állt,
Kezével elfodé a homlokát
És rálehel arczára hosszasan —
Óh jaj! urunknak nyomban vége van!”

„Aztán a harsonával eltűnénk,
Hogy merre s hol, nem hallhatók neszt. . . .
Igy végezzék s a jaigató sereg
Sultánja sátorához elsiet. . . .

(Folyt. köv.)

Ennek a szomorú, de rájuk nézve öröm-
napnak az emlékét megőrizték a zsidók.
Husvét: Izraelnek a rabságból szabadságba
való átmenetét jelzi. E szent napon a csa-
ládpa lámpással kezében bejárta a házat
és a kovászos kenyért elpusztította. Azután
megharsantak a kürtök és a papok áldozat-
tot mutattak be a jóságos istennek. Ez volt,
a rákövetkező lakomával együtt, a Pászha
megülvése.

*

Jeruzsálemben újból készülődnek a kö-
zelgő, fényes ünnepnapra. Szent ihlet szállja
meg lelküket, mert az ő városukban tartja
meg a kegyelmes isten-ember, Jezus is a
husvétot. Ragyogó, káprázató fényben, szo-
katlanul pazar pompával várják a zsidók az
esthajnali csillag megjelenését. És ime! Jé-
zus, a világ Úra, egy félreeső házikóban ta-
nitványai csendes, szerény társaságában üli
meg az ünnepet. Félre vonul a fényesség
elől az, a ki maga az örök fényesség és
megtestesült szentség.

Nyomott hangulatban titkos sejtés tölti
be az apostolok reszkető szívét; érzik, hogy
valami véghetetlenül fájó titok lebbenik fel
előttük. Jezus pedig melátva Judást, megin-
dulva, szomoruan szólal meg: „Kivánva ki-
vántam a husvétot megenni veletek, mielőtt
szenvedjek. Ettől fogva nem eszem azt, mig
be nem teljesedik az isten országában.” A
tanítványok összerézzenek és a halál gon-
dolatától elcsüggedő lelküket a mulandó élet
után következő örök élet, a lélek halhatat-
lansága, a földi élet fájdalmi, szenvedései
után jövő boldogság vigasztalják csak. A
bor, melyet az Atya asztalánál megisznak,
„a Lélek jelképe, mely a kiválasztottakat
elmámorítja és melynek kiüríthetetlen kelyhe
Jézus.”

Mikor pedig Jezus a végzetes ármányt
fellebbentve így szól: „Köztetek van az
áruló,” a tanítványok lelki csüggedése fé-
lelemmé, rettegessé vált. A lakoma ezután
mélységes szomorúság közt telt el. Azt a
megrendítő jelenetet, Jezusnak bucsuját szer-
retett tanítványaitól leírni ember többé nem
tudja. Arról azok hitével kell olvasnunk, a
kik emlékét megőrizték és annak lelkével,
a ki azt ezen megható órára tartotta fenn.
Ez a szeretet Jezust oly tette birja, a mely
csakis Istent illetheti, A széttört kenyeret
e szavakkal nyújtá nekik: „Ez az én tes-
tem, a mely érettetek adatik, ezt cseleked-
jétek az én emlékezetemre.” Az utolsó po-
hár bort pedig ezekkel a szavakkal adta
át: „Igyatok ebből mindannyian, ez az én
vérem, az új szövetség kelyhe, a mely éret-
tetek kiontatik bűneitek bocsánatára; vala-
hányszor eszitek és iszátok, az én emlé-
kezetemre cselekedjétek.”

Ez az egyszerű beszéd az ember kor-
látozott értelme előtt örökkéhallatlan, meg-
fejtethetlen rejtélye marad. Csak az apostolok
érthették meg annak jelentőségét hitük egy-
szerűségében és teljességében s Mesterük
iránt való rendületlen bizalmuknál fogva.

Jézus tehát az utolsó lakomán tökéle-
tségének végtelen teljességében tűnik fel:
Ő az áldozó és az áldozat is. Föláldozza
életét és ezen áldozattal elveszi a világ bű-
nét. Igen, Ő megváltott bennünket a gonosz-
tól és az isteni igazságosságnak elégtételt
nyújtott a gyarló emberek helyett. Jezusnak
lelke, szelleme, személye és tervei utólrhe-
tetlenül fenségesek, magasztosak voltak. Azt
akarta, hogy az emberek vele a hit által
egy testté és lélekké váljanak. Ezért áldozta
fel magát s ebben rejlik az oltári szentség
mélységes titka.

Jézus halálával, vérével váltja meg az
emberiséget a bűnhódéstól. Többé nincsenek
haszontalan hekatombák, nincs emberáldo-
zat, nincs husvétí hársány. Nem a bikák és
üszök vere tisztítja meg a lelkiismeretet, az
nem elégíti ki az igazságot. Ezentul csak
egy, de fenséges áldozat van a világon s ez
az áldozat a világ bűneiért meghaló ember-
fia. Ezt a drámát, a melyet Jezus olyan mély
értelemmel és tiszta látással jövendőlt meg,
az utolsó husvétkor szentség alakjában már
megvalósította.

És az „oltáriszentség” alakjában máig
is folytatódik: „Az áldozat többé meg nem

szünik; az áldozat örök." Azóta az áldozattal egyesült ember lelkileg megtisztult és a rossz fölött győzedelmeskedik. Így tehát az utolsó lakoma a szeretet és jószág lakomája volt. Azóta az önzéstől megdermedt világban is vannak emberek, a kik hevülnek a szépért, a jóért és nemesért s a kik egyfenséges, eszményi élet felé törekednek: Jézusban egyesülnek minden óhajaik s érdemeik, Jézus a végott, a boldogság.

Lassanként minden elfulik, csak az isteni ige, a Logos multhatatlan, a mely most bennünk él, eszméink és áhitatosságunk éltetője. Ez pedig addig tart, a míg egykor majd lehull a fátyol és Jézus előttünk áll teljes dicsőségében. Megjelenik előttünk az Ige, a Lélek, a ki nélkül a világ megváltásának gondolata nem született volna meg.

Jaj lesz azoknak; a kik Jézus istenségét tagadni merészelték, a kik az oltári szentséget, ezt a minden ember lelkében felmerülő titkot hitetlenül lealacsonyították! Az esztelen önzés sajnálatra méltó áldozatai ezek, a kik bár a szellemet elnyomják s tagadják az Isten létezését, a lelkiismeret mégis fel-felzudul lelkükben az elnyomott igazság érdekében. Az ilyen lázadók Judáshoz hasonlóan nem térnek magukba, nem nyílik meg lelkük, szívük a szeretetnek. A gonosz ember részéről ennyi makacsság az isten végtelen szeretetével szemben a hívőket méltán megrémíti.

Ez a hitetlenség az emberi szív személyes és kiirthatatlan önzését árulja el, a mely egyedül önmagáért él és önmagát keresi ellentétben a szeretettel, a mely magáról megfeledkezve, mások javát óhajtja. Ezt az alázatosságot, a szeretetnek önfeláldozó nemességét akarta bemutatni Jézus az „utolsó vacsorán” és megmosta apostolainak lábát. Az isteni fenség nem tartja reá nézve lealáznál, ha az embereket szolgálja. Milyen megkapó és csodás megnyilatkozása volt Jézus ezen tette az általa hirdetett keresztény szeretetnek.

Judás pedig még azon éjjel elárulta Jézust s másnap már kiömlött az Igaz vére: a dráma lejátszódott: Jézus kiszenvedett. De épen halála által ujhódott meg s élbenünk mindörökké.

Örüljünk a nagy ünnepen, hiszen ezen a napon „harmadnapra hallottaiból feltámadott az Üdvözítő.” Feltámadott Ó, a ki az emberiséget bűnhődésétől megszabadította s végtelen szeretetével, tanainak igazságával, országának örökké valóságával hatalmasan bebizonyította istenségét. Egymást nagyobbítják ezek a tények s Jézus lelkét megvilágosítják.

Keresztények és ti más hitűek is emelkedjétek e dolgok felett s az öreg harangok titkos zúgására emelkedjék fel lelketek az istenség magasztos és rejtélyes fogalmához. Imádkozunk: „A menny meg-

nyilt; Isten országa meg van alapítva. Jézus diadala kezdődik. Csak azért hagyja el a földet, hogy a rossztól megszabadítsa és megmentse: ő legyőzte a világot.” Keresztények imádkozzatok! **Vajthó Zoltán.**

300. szám 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbírórság által 752/1896. sz. végzéssel a gazdák és iparosok hitelegylete végrehajtó javára Aigner Géza és társai csurgói lakosok ellen 210 frt 09 kr. tőkekövetelés és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkamával bíróság lefoglalt és 1169 fitra becsült szobabutorok, bocskorok és szózdavizgyártó gépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a helyszínén, vagyis Csurgón alperes lakásán leendő eszközésére

1896-ik év április hó 22-én délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni számdékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 10. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek beesaron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizethető.

Együttal az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárverezteteni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban irásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kelt Csurgón 1896. évi április hó 1-én.
CZIFFRAY KÁLMÁN,
kir. bir. végrehajtó.

**HIRDETÉSEKET
jutányos áron elfogad
a kiadóhivatal.**

**Utolsó főhuzás.
Magyar
osztály sorsjáték.**

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona.

Huzás naponta

1896 Majus 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600 000	= 600 000
1 „	400 000	= 400 000
1 „	300 000	= 300 000
1 „	200 000	= 200 000
1 „	100 000	= 100 000
2 „	40 000	= 80 000
2 „	20 000	= 40 000
5 „	10 000	= 50 000
10 „	8 000	= 80 000
34 „	6 000	= 204 000
100 „	2 000	= 200 000
200 „	1 000	= 200 000
2 650 „	200	= 530 000
22 000 „	150	= 3 300 000
25 007	nyeremények és 1 jutalom	= 6 284 000

III. osztályu vételsorsjegyek árai:
 $\frac{1}{1}$ 60,— $\frac{1}{2}$ 30,— $\frac{1}{10}$ 6,— $\frac{1}{20}$ 3,— forint
 Ezen eredeti sorsjegy áron kívül ajánlott levél portoja és nyeremény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.
 Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly
 Budapest, Szervita-tér 3.
 Sürgöny czim: **Lottoheintze Budapest.**

II. osztályu sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályu sorsjegy visszaadása és a megújítási díj befizetésével és pedig:
 $\frac{1}{1}$ 20.— $\frac{1}{2}$ 10.— $\frac{1}{10}$ 2.— $\frac{1}{20}$ sorsjegy 1.— forint
 legkésőbbén május 2-ig eszközendő.

Clayton & Shuttleworth
 mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.
 által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek (2), egész 12 loerőig, továbbá járgány-cséplőgépek, tisztító-rosták, konyolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„COLUMBIA” legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, orlo-malmok.

Egyetemes aczél-ekék 2 és 3 vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árcsoporthoz közzétett árajánlatok és képek minden részletekért.